

udbredelse, er den nu udstrakt til at gælde for alle plante-sygdomme og skadedyr, der kan anses for farlige. Til gengæld for denne udvidelse af lovens område er det bestemt, at foranstaltningerne i modsætning til tidligere træffes efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer.

2. Til samme paragrafs tredje stykke er endvidere føjet et nyt punktum, hvorefter ministeren i særlige tilfælde, når der er påbudt offentlig bekæmpelse, kan bestemme, at de hermed forbundne udgifter, der ellers skulle have været afholdt af vedkommende ejere eller brugere, skal afholdes af statskassen. Herved indsættes i selve loven en hjemmel, der tidligere måtte søges i en tekstanmærkning til finansloven, og som har sin begrundelse i de med bekæmpelsen af coloradobiller forbundne udgifter.
3. Som ny § 3 er indsat følgende bestemmelse:

„Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede hovedorganisationer fastsætte regler for sundhedskontrol med planter og plantedele, der ønskes solgt til viderekultur her i landet under angivelse af at være sundhedskontrolleret af statens plantetilsyn eller et af de i § 4, 2. punktum, omhandlede organer. Udgifterne ved kontrollen afholdes af de kontrollerede virksomheder.“

Bestemmelsen omfatter kun sundhedskontrol, der sker på frivillig basis.

4. Bestemmelsen i den tidligere lov om, at gennemførelsen af de i henhold til loven fastsatte bestemmelser skulle forstås af statens plantetilsyn, er videreført i den nye lovs § 4, men derudover er der givet statens plantetilsyn en bemyndigelse til — med landbrugsministerens billigelse — at overdrage udøvelsen af sundhedskontrol med planter i vækst til organer nedsat af de interesserede organisationer.
5. Bestemmelserne i lovens § 6 om erstatning for tab, der måtte opstå ved en påbudt tilintetgørelse, svarer stort set til bestemmelserne herom i den tidligere lovs § 5, dog at vurderingsforretning kun foretages, når enighed om erstat-